

Тамъ, гдето нѣде крѣпаво  
 Черни си очи вдигаше  
 И съ очакъ тѣхъ усмивка  
 Въ сръдѣно ги сръдце вѣнчаваше,  
 Тамъ, гдето баца и братѣ  
 Черни чернѣхъ за мене!...  
 Ахъ, маме — майко юнацка!  
 Прости ма и вѣрь процавай!  
 Азъ вѣре пѣцка карамихъ  
 И на главъ тѣхъ народенъ  
 Срѣцъ врагоѣ си безвѣрни.  
 Тамъ азъ за мило, за драго,  
 За тебъ, за баца, за братѣ  
 За всего ѣ се залова,  
 Такъ... какъ то сѣбъ покаже  
 И тѣбъ ја, майко, юнацка!  
 А ти га чѣмъ, майко-мѣо,  
 Те крѣпучиѣ протѣ маѣ село,  
 И момци вѣре наскогаѣ,  
 Ти излѣхъ, майко, — пѣтай ги  
 Дѣѣ ти е чѣдо остана?  
 Ако ти кажеѣхъ, те азъ  
 Стаднаѣхъ сѣмъ съ крѣпучиѣ промизанъ,  
 И тогачъ, майко, не плачи,  
 Шито пакъ слушай хората,  
 Дѣѣ те кажеѣхъ за мене  
 „Вехрани-майко излѣхъ“,  
 Моуди, майко, у дома  
 И съ сръдце всѣмъ расказѣхъ  
 На мойѣтѣ братѣ небръсѣни  
 Да помнѣѣтъ и тѣѣ да знаѣтъ,